

Hombres G, una festa sota la pluja

Els Hombres G van tornar dimecres a Catalunya, en l'única parada de la seva gira d'aquesta temporada al festival de la Porta Ferrada, i cinc milers de fans van peregrinar cap a Sant Feliu de Guíxols amb un ull a l'escenari i l'altre al radar meteorològic. La banda encapçalada pel madrileny David Summers es va conjurar amb el públic amb un dels seus clàssics, *Voy a pasármelo bien*, que va posar a to la multitud a la pista, abans del també celebrat *Ataque de las chicas cocodrilo*. Però l'antídot contra la pluja es va trencar al tercer tema, *Una mujer de bandera*. i ja no va parar, tot i que, sortosament, la precipitació no va excedir de la categoria de plugim i va respectar el funcionament de tota la maquinària tecnològica fins al final del concert.

A la graderia, molts van optar pels impermeables proporcionats per l'organització. D'altres, dempeus, a estones pel paraigües. Però durant les prop de dues hores que va durar el xou tothom va mantenir el somriure i les ganes de gresca, lloades pels músics d'una banda que ja ha superat les quatre dècades sobre els escenaris. En el repertori, d'un total de 23 temes, predomini dels clàssics del seu moment daurat, als anys vuitanta. I un bon desplegament de balades, com ara *Qué soy yo para ti*, *No te puedo besar* o *Dos imanes*, que van refredar una mica l'ambient, tot i que també afegien un toc de romanticisme arrodonit en aquest cas per la pluja.

En la recta final, però, el grup va apujar el ritme amb una bateria de temes més ballables i festius, *Indiana*, *No te escaparás*, *Nassau* i *Suéltate el pelo*, que van precedir a *Visite nuestro bar* i una *Marta tiene un marcapasos* que el públic va cantar a cappella marcant-li el pas al cantant i baixista.

Aquest tema li va servir a la banda com a fals tancament d'una festa on tothom volia una mica més, i de seguida s'hi van tornar a posar amb la intimista *Temblando* i la veritable traca final: *Venezia* –amb la inevitable introducció operística del bateria Javi Molina– i la imprescindible *Devuélveme a mi chica*, amb el crit de guerra de “sufre, mamón,” un dels himnes del pop estatal i d'aquella movida madrilenya que va corejar tota la pista i una graderia que majoritàriament ja s'havia deixat anar del tot per ballar. Va ser el punt culminant i gairebé catàrtic d'una vetllada en què, malgrat tot, es va complir el propòsit inicial de passar-s'ho bé.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2449371-hombres-g-una-festa-sota-la-pluja.html>